

[Fiskeriministeren]

fleste tilfælde fra alle partier bortset fra fremskridtspartiet og retsforbundet.

Jeg skal ganske kort sige, at det har været et ledemotiv for os, at vi vil opretholde det størst mulige danske fiskerierhverv dels af hensyn til beskæftigelsen i fiskeriet, dels af hensyn til beskæftigelsen i land og dels af hensyn til den valutaindtjening, der ligger heri.

Det har været et ledemotiv for os også, at vi i de internationale forhandlinger har lagt vægt på, at det traditionelle fiskeri tillægges afgørende betydning, når kvoter skal fordeles. Det er da også denne stædige fastholden af dette hovedsynspunkt, der har ført til, at vi eksempelvis for de to meget vigtige fiskearter torsk og kuller er i den situation, at den danske reduktion i fangstmuligheden målt i forhold til den periode, der ligger til grund, nemlig perioden 1973-76, ligger på ca. 18 pct., medens den reduktion, der er sket i EFs samlede fangstmuligheder, er på 37 pct. Dette siger jeg også i relation til hr. Erlendssons bemærkninger om forhandlingsresultatet.

Det tredje punkt, jeg godt vil nævne, er, at det har været vigtigt for os at støtte reguleringer og restriktioner, der har til formål at sikre, at havenes produktionsevne udnyttes bedst muligt. Det indebærer, at vi også går ind for, at der i det fremtidige fiskeri skal være indeholdt et betydeligt industrifiskeri, for en del af ressourcerne kan jo kun udnyttes herigennem.

Jeg vil som fjerde punkt nævne, at vi lægger vægt på, at der kan tilrettelægges sådanne fiskerierordninger, at fiskeriet, så langt som det nu er gørligt, kan være ensartet fra år til år. Når jeg har den reservation, er det, fordi vi alle ved, at biologiske årsager, temperatur osv. gør, at fiskeriet er forskelligt fra år til år.

Det femte punkt, jeg vil nævne, som også har været ledetråden for en række af de initiativer, vi har taget, er, at vi lægger vægt på, at de fangstmuligheder, vi har, også udnyttes bedst muligt til gavn for fiskerne og til gavn for samfundet.

Den debat, der har været ført i dag, har bredt sig meget, men alligevel har den i væsentlig udstrækning beskæftiget sig med problemerne i Østersøen. Det er vel ikke overraskende, fordi udgangspunktet for forespørgerne har været den aktuelle situation omkring Østersøen. Det er vel nærliggende nok, at fremskridtspartiet tager udgangspunkt i en

sådan dagsaktuel situation, idet jeg forstår på helt enslydende referater i de bornholmske blade, at hr. Halvgaard og hr. Uwe Jensen (Ribe a.) har meddelt, at fremskridtspartiet ikke har nogen fiskeripolitik, og derfor vil de også være afskåret fra at rejse debatten med udgangspunkt i en fremskridtsfiskeripolitik. Jeg har da også noteret mig, at det bidrag, som fremskridtspartiet har givet i form af et alternativ til den linje, regeringen har ført og har fået tilslutning til fra et stort flertal i folketinget, består i ét eneste forslag, nemlig forslaget om at gennemføre kurstabsfradrag for ældre udlandslån. Jeg synes oprigtigt talt, det er et magert alternativ til den fiskeripolitik, regeringen har gennemført.

Hr. Svend Andersen (Bornh. a.) beskæftigede sig også med Østersøproblemerne og nævnte, at den samlede kvota for torsk er gået ned med 6 pct., og så tilføjede hr. Svend Andersen (Bornh. a.), at de danske fangstmuligheder er reduceret med næsten 40 pct. Her er jeg nødt til at sige, at det er sådan, at det, som er det sammenligningsgrundlag, som har været inde i forhandlingerne, er den kvota, Danmark fik tildelt og forhandlede sig til i 1977, nemlig 53.000 t, og hvis det er det, man har som sammenligningsgrundlag, er reduktionen ikke på næsten 40 pct., men på 12 pct. Jeg vil gerne tilføje, at man, når man skal vurdere disse tal, er nødt til at se ikke alene på 1977, men også på perioden før, og da er situationen den, at man fra biologisk side anbefalede en fangstmulighed på 259.000 t i 1976, 185.000 t i 1977 og 174.000 t i 1978. Der er altså tale om en ganske drastisk nedgang, hvis vi ser det over en lidt længere periode.

Hr. Erlendsson brugte en lang række løsevne citater af to forskere, nemlig Tambs-Lyche og Hempel. Jeg vil gerne sige til oplysning for hr. Erlendsson og for folketinget i øvrigt, at Tambs-Lyche er generalsekretær for ICES, og Hempel er første vicepræsident i ICES. Og hvem er det, der har fremlagt denne rådgivning omkring disse samlede fangstmuligheder både for så vidt angår Nordsøen og for så vidt angår Østersøen? Ja, det er ICES, hvori disse to havbiologer er fremtrædende medlemmer. Jeg nævner det kun for herved at understrege, at man ikke på den måde, som hr. Erlendsson forsøgte, kan drage disse to anerkendte videnskabsmænd ind til fordel for de fiskeripolitiske